

'Ere zij God in den Hoge' VREDE OP AARDE'

Toen pater Peter Peelen en ik aalmoezenier waren bij de Koninklijke Marine huurden we op kerstavond altijd de stadsschouwburg in Den Helder af om daar samen met onze protestantse broeders en zusters oecumenisch Kerst te vieren.

Deze kerstviering werd altijd met hetzelfde lied afgesloten: het 'Ere zij God'.

Zonder het zingen van 'Ere zij God in den Hoge, Vrede op aarde, in de mensen een welbehagen', kon er volgens de vlootpredikanten geen Kerst worden gevierd.

En ze hadden gelijk.

Onze Vader heeft niet voor niets zijn zoon Jezus geboren laten worden uit de schoot van Maria om vrede te brengen aan ieder mens.

Geen verdeeldheid zaaien, maar respect hebben voor ieder, hart hebben voor mensen die leven aan de rand van de samenleving, mensen die het minder getroffen hebben in het leven. Oog en oor hebben voor zieken, bejaarden, kinderen, jeugd, vluchtelingen.

Als ik met Kerst kijk naar het kind in de kribbe, of als ik in een van onze kerken voorga in een kerstviering dan is het alsof er mij een spiegel wordt voorgehouden. Dan is het net alsof het kerstkind vraagt: "Wat heb jij eigenlijk bijgedragen? Wat heb jij gedaan om vrede te brengen en wat heb jij gedaan om het welbehagen van mensen te vergroten?"

En dan ga ik mijzelf van alles afvragen.

Heb ik wel genoeg begrip getoond voor mensen die het niet met me eens zijn? Heb ik wel genoeg geduld gehad? Was ik wel werkelijk geïnteresseerd in mijn medemens? Heb ik niet te veel gemopperd op hen die mij eigenlijk het meest dierbaar zijn? Heb ik wel genoeg gedaan om de CO₂uitstoot te verminderen? Ik rijd elke dag minstens 160 kilometer en ik ben gehecht aan mijn dagelijkse stukje vlees bij de warme maaltijd.

Dus daar valt nog wel wat te verbeteren.

De spanningen in de wereld veraf komen steeds dichterbij. Hoe zal het aflopen met de opwarming van de aarde? Met de oorlog in het Midden oosten? Met de hongerenden in Jemen? Met de vluchtelingencrisis? We worden steeds vaker geconfronteerd met verdriet, pijn, onmacht, angst en onzekerheid van mensen die een aanslag of een oorlog van nabij hebben meegemaakt.

Wordt het niet de hoogste tijd om het Kind Jezus te omarmen, om deze vredestichter echt serieus te nemen?

Nou weet ik wel dat we in ons eentje niet zo veel kunnen beginnen, maar samen kunnen we heel wat. Laten we alvast beginnen om met zijn allen in koor te zingen:

Ere zij God in den hoge, vrede op aarde en aan de mensen een welbehagen!

Pas als we die woorden in ons hart hebben en daarmee aan de slag gaan, dan wordt het echt Kerst.

Zalig kerstfeest!

Pastor Jules Post